

La Serra de Pungrau

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: La Serra de Pungrau
Alçada: 432

Coordenades:

Latitud: 41.71974
Longitud: 1.90693
UTM Est (X): 409078
UTM Nord (Y): 4619237

Classificació

Número de fitxa 08182 - 213
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: No s'hi viu amb el que comporta pel manteniment.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 001003600DG01H0001ES
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: dl., 15/08/2016 - 02:00

Descripció

En un punt estratègic de l'altiplà de La Serra, en el seu vessant meridional, s'aixeca la masia de La Serra de Pungrau, una de les finques històriques d'aquest lloc juntament amb Casajoana, que s'ubica molt a prop seu. Es tracta d'una masia que ha tingut diverses ampliacions, les darreres al segle XVIII i XIX, fruit de la puixança econòmica pel conreu de la vinya, però actualment sense ús productiu ni residencial. Això afecta al manteniment de les diferents estructures i al seu estat de conservació. L'edifici principal és de planta quadrangular i consta de planta baixa i dos pisos, amb la coberta de teules àrabs i el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. D'aquesta façana en destaca la seva composició simètrica a partir de tres eixos de verticalitat, amb el portal d'entrada i un balcó en l'eix principal. Diverses finestres es troben tapiades amb maó.

Els paraments són de pedra vista amb un lleuger arremolinament a la part baixa. Les llindes de finestres i portes acostumen a ser de pedra treballada, algunes amb dates inscrites (1753, ANTON SERRA 1881 i A S 1886); però d'altres són fetes de maons.

L'era es troba al costat de llevant i al seu voltant s'aixequen edificacions annexes dedicades a la producció. A la part posterior hi ha quatre tines, des de fora només se'n veu una, darrerament reutilitzades com a dipòsits d'aigua. També es veu per una finestra que comunica amb el pati les restes d'una premsa de vi. A tocar de l'era hi ha un pou cobert amb dos pedrissos, inutilitzat.

Història

Les dades documentals més antigues conegudes per ara daten del segle XIV. En un pergamí de l'any 1360 es fa constar que l'abat del monestir de Sant Benet de Bages signa una àpoca pels drets de l'esmentat mas. Tres anys després hi ha un altra document on es diu que "Els posseïdors dels masos de Marc i Pontgraces firmen un acte de vassallatge a favor del Pieter i dels seus successors del monestir de Sant Benet de Bages". En el fogatge de l'any 1497 s'esmenta el cap de família. I en una confessió de domini feta per Salvador Prat, l'any 1635, Miquel Serra, és el propietari del mas Pon Grau i també del mas Bosegos. Segons explica Miquel Ballbé (1998) els propietaris l'havien informat que la casa havia estat sempre de la mateixa família. De fet, en el cadastre de 1773, Joan Serra, propietari va haver de pagar "171 rals per nou jornals de camps de secà, un quartal d'hort de secà, set jornals d'erm, sis jornals de terreny rocós, un jornal de vinya, la casa amb el personal i un germà de mosso, més un bou i un ruc". Ja a principis de segle XX, al 1907 el propietari surt esmentat com Antoni Serra del Pungrau.

Bibliografia

BALLBÈ i BOADA, Miquel (1998). El Pont de Vilomara i Rocafort. Aspectes històrics. Ed. Centre d'Estudis del Bages. Barcelona.

